

Strategia UE na rzecz młodzieży

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie dokumentu „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania – strategia UE na rzecz młodzieży” (2009/2159 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 18 grudnia 2000 r., w szczególności jej art. 14,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r., w szczególności jej art. 23 i 28,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych z dnia 13 grudnia 2006 r., a w szczególności jej art. 7 i 24,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 kwietnia 2009 r. zatytułowany „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania – strategia UE na rzecz młodzieży. Odnowiona otwarta metoda koordynacji na potrzeby wyzwań i możliwości stojących przed młodzieżą”¹,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji towarzyszący komunikatowi Komisji zatytułowany „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania – strategia UE na rzecz młodzieży – sprawozdanie w sprawie młodzieży w UE”²,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010-2018)³,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”)⁴,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2009 r. w sprawie oceny obecnych ram współpracy europejskiej na rzecz młodzieży i perspektywy ich odnowienia⁵,
- uwzględniając zalecenie Rady w sprawie mobilności młodych wolontariuszy w Unii Europejskiej⁶,
- uwzględniając decyzję Rady w sprawie Europejskiego Roku Wolontariatu Propagującego

¹ COM(2009)0200.

² SEC(2009)0549.

³ Dz.U. C 311 z 19.12.2009, s. 1.

⁴ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁵ 9169/09.

⁶ Dz.U. C 319 z 13.12.2008, s. 8.

Aktywność Obywatelską (rok 2011)¹,

- uwzględniając Europejski pakt na rzecz młodzieży przyjęty przez Radę Europejską obradującą w Brukseli w dniach 22-23 marca 2005 r.²,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie odnowionej agendy społecznej, której głównym podmiotem zainteresowania są dzieci i młodzież³,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji⁴,
 - uwzględniając swoje oświadczenie pisemne w sprawie zwracania w polityce UE większej uwagi na upodmiotowienie młodzieży⁵,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie demograficznej przyszłości Europy⁶,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A7-0113/2010),
- A. mając na uwadze, że inwestowanie w działania skierowane do młodzieży ma podstawowe znaczenie dla przyszłości społeczeństw europejskich, szczególnie w czasach, gdy odsetek młodych ludzi w całej populacji stale spada,
- B. mając na uwadze, że wszyscy młodzi ludzie stanowią wartość dodaną społeczeństwa i muszą być tak postrzegani,
- C. mając na uwadze, że kształtując bieżące strategie polityczne, obecne pokolenie ponosi ogromną odpowiedzialność wobec młodych ludzi i przyszłych pokoleń; mając na uwadze, że osoby podejmujące decyzje w zakresie strategii politycznych oraz badacze powinni uwzględniać poglądy młodych ludzi, udzielając im głosu,
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska posiada ważne narzędzia w zakresie strategii politycznych na rzecz młodzieży, o których należałoby jednak poinformować państwa członkowskie, by mogły one je w pełni wykorzystać i włączyć do swojej polityki,
- E. mając na uwadze, że zatrudnienie oznacza więcej niż tylko pracę za wynagrodzeniem: pozwala ono na socjalizację i może stać się istotnym źródłem wsparcia oraz kształtowania osobowości i tożsamości,
- F. mając na uwadze, że niepewność zatrudnienia może skłaniać młodych ludzi do unikania lub opóźniania założenia rodziny, wpływając na rozwój demograficzny,
- G. mając na uwadze, że dziś młodzież w Europie narażona jest na rosnące bezrobocie

¹ 15658/09.

² Dz.U. C 292 z 24.11.2005, s. 5.

³ 11517/08.

⁴ SOC/349.

⁵ DCE/2008/2193.

⁶ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0066.

- i dotkliwie odczuwa ona kryzys gospodarczy, przy czym zwłaszcza młodzi ludzie o niskich kwalifikacjach są szczególnie zagrożeni bezrobociem, oraz mając na uwadze, że w związku z tym istotne znaczenie ma dbałość o możliwie najlepsze kształcenie młodych ludzi, by umożliwić im szybkie wejście na rynek pracy oraz trwałe pozostanie na nim,
- H. mając na uwadze, że należy wspierać równy dostęp wszystkich młodych ludzi do kształcenia i szkolenia o wysokiej jakości na wszystkich poziomach oraz że należy nadal promować możliwości uczenia się przez całe życie,
 - I. mając na uwadze, że należy ułatwiać przechodzenie młodych ludzi z etapu kształcenia i szkolenia na rynek pracy,
 - J. mając na uwadze, że kwestią pilną jest nadanie absolutnego priorytetu problemom wczesnego porzucania nauki i analfabetyzmu, zwłaszcza wśród nastolatków i młodych ludzi przebywających w więzieniach,
 - K. mając na uwadze, że kwestie zdrowotne, mieszkaniowe i związane ze środowiskiem naturalnym mają wielkie znaczenie dla młodzieży i mogą wywierać poważny wpływ na ich życie i przyszłość; mając na uwadze, że konieczne jest promowanie sprzyjających warunków środowiskowych z punktu widzenia edukacji, zatrudnienia, włączenia społecznego oraz zdrowia,
 - L. mając na uwadze, że o ile młodzi ludzie muszą mieć możliwość polegania na zdrowych stosunkach rodzinnych, wymagają też wsparcia w zaspakajaniu swoich potrzeb autonomii i niezależności,
 - M. mając na uwadze, że w komunikacie Komisji i rezolucji Rady nie odniesiono się jasno do aspektów środowiskowych, choć mają one istotne znaczenie dla młodych ludzi oraz wywierają poważny wpływ na zdrowie, jakość życia i dobrobyt przyszłych pokoleń; mając w związku z tym na uwadze, że aspekty środowiskowe powinny być w jasny sposób uwzględnione w obszarach działania strategii UE na rzecz młodzieży,
 - N. mając na uwadze, że czynny udział w życiu społecznym stanowi nie tylko ważny sposób mobilizowania młodych ludzi do działania, ale również przyczynia się do ich osobistego rozwoju, ich większej integracji społecznej, nabywania przez nich umiejętności oraz do rozwoju poczucia odpowiedzialności,
 - O. mając na uwadze, że praca z młodzieżą ma znaczenie dla strategii UE jako interesująca działalność podejmowana w wolnym czasie przez młodych ludzi i na ich rzecz, służąca również zdobywaniu umiejętności i osiągnięciu rozwoju osobistego,
 - P. mając na uwadze, że nabywanie wiedzy i doświadczeń społecznych wspomaga zrozumienie demokracji i procesów demokratycznych oraz aktywne w nich uczestnictwo,
 - Q. mając na uwadze, że należy lepiej informować młodych ludzi o istnieniu europejskich programów dla młodzieży, tak by zwiększyć ich udział w tych programach,
 - R. mając na uwadze, że skuteczna polityka wobec młodzieży może przyczynić się do rozwoju mentalności europejskiej,

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania – strategia UE na rzecz młodzieży”;
2. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010-2018);
3. wskazuje, że poszczególne państwa członkowskie różnie definiują pojęcie „młodzież”; zauważa, że na pojęcie to wpływają różnorodne okoliczności społeczne, co umożliwia stosowanie odmiennego podejścia w każdym państwie członkowskim;
4. uważa, że wspólnotowe programy i fundusze powinny odzwierciedlać ambicje Europy w dziedzinie młodzieży;
5. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia przepisów Traktatu z Lizbony w strategii politycznej na rzecz młodzieży, takich jak te dotyczące zachęcania młodych ludzi do udziału w życiu demokratycznym, zwrócenia szczególnej uwagi na młodych sportowców i młode sportswomenki oraz egzekwowania przepisów karty praw podstawowych;

Główne uwagi na temat skuteczności strategii na rzecz młodzieży

6. uznaje, że wzmocniona otwarta metoda koordynacji, należycie uwzględniająca zasadę pomocniczości, stanowi właściwe narzędzie współpracy w obszarze polityki wobec młodzieży, pomimo jej niedostatków, ograniczonego zakresu stosowania, braków w zakresie mocy prawnej, braku skutecznej współpracy ekspertów i polityków wybranych przez obywateli, braku właściwego uwzględnienia w priorytetach krajowych oraz ryzyka „pomieszania kompetencji” na różnych szczeblach; uważa, że metoda otwartej koordynacji powinna zostać wzmocniona w celu osiągnięcia wyników w perspektywie długofalowej;
7. podkreśla, że jeśli otwarta metoda koordynacji ma przynieść maksymalne efekty, musi być stosowana w oparciu o silną wolę polityczną ze strony wszystkich zainteresowanych podmiotów; uważa niedociągnięcia związane z wdrażaniem za podstawową przeszkodę w osiągnięciu postawionych celów;
8. uznaje znaczenie współpracy instytucji na szczeblach lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim dla realizacji celów niniejszej strategii oraz wzywa Komisję, państwa członkowskie i przedstawicieli młodzieży do czynnego udziału w realizacji strategii na rzecz młodzieży;
9. wzywa do ściślejszej współpracy pomiędzy Parlamentem Europejskim, Komisją i Radą w zakresie problematyki młodzieżowej oraz podkreśla potrzebę bardziej zintegrowanej współpracy z parlamentami krajowymi i pomiędzy nimi w ramach procesu otwartej metody koordynacji;
10. z zadowoleniem przyjmuje jasną definicję podejścia dwukierunkowego, wprowadzenie metod pracy, a w szczególności jasny wykaz instrumentów wykonawczych ustanowiony przez Radę; wnosi o włączenie Parlamentu Europejskiego do prac przy ustalaniu priorytetów cykli roboczych; apeluje o oparcie współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży na dowodach, o jej trafny i konkretny charakter;

11. podkreśla konieczność opracowania na szczeblu europejskim i krajowym jasnych i łatwych do stosowania wskaźników, które umożliwią poprawę, pogłębianie i aktualizację rzeczywistej znajomości realiów dotyczących młodzieży, a także pomiar i porównanie postępów we wdrażaniu wspólnie ustalonych celów; podkreśla znaczenie nieustannego monitorowania i oceny;
12. wskazuje na znaczenie oceny stanu wdrożenia strategii UE na rzecz młodzieży; podkreśla, że sprawozdania z postępów państw członkowskich w dziedzinie młodzieży powinny być udostępniane publicznie w celu podniesienia świadomości społecznej; podkreśla konieczność obserwowania rozwoju warunków życia europejskiej młodzieży oraz określenia zachodzących zmian, by umożliwić ocenę rzeczywistych postępów;
13. wyraża przekonanie, że potrzebny jest dalszy rozwój w dziedzinie partnerskiego uczenia się, jako środka ułatwiającego wymianę dobrych doświadczeń praktycznych oraz przyczyniającego się do spójności działań podejmowanych na szczeblu krajowym;
14. uważa, że aby wypracować kompleksową strategię UE na rzecz młodzieży, formułowanie polityki wobec młodzieży oraz ustalanie programów i działań UE powinny iść ze sobą w parze we właściwy i przejrzysty sposób; w szczególności uważa, że wyniki wdrażania programów UE powinny być wykorzystywane przy formułowaniu polityki na rzecz młodzieży oraz ogólnie strategii UE na rzecz młodzieży i odwrotnie;
15. podkreśla ponadto konieczność pogłębionej analizy bieżących, już zrealizowanych programów, aby umożliwić skuteczne zarządzanie jakością i na tej podstawie opracować poprawki, których programy te mogą wymagać w przyszłości;
16. wskazuje na konieczność uruchomienia i dostosowania programów UE i funduszy społecznych na rzecz młodzieży oraz ułatwienia dostępu do nich i uproszczenia procedur dostępu; podkreśla szczególne znaczenie wypracowania praktycznego niebiurokratycznego podejścia w tym obszarze w celu wdrożenia spójnej strategii na rzecz poprawy warunków życia młodzieży; kładzie nacisk na znaczenie udziału młodzieży w realizacji programów na rzecz młodzieży, żeby jej potrzeby były lepiej uwzględnione;
17. podkreśla ważną rolę programów Comenius, Erasmus i Leonardo da Vinci w rozwoju europejskich strategii politycznych na rzecz kształcenia i szkolenia; ponownie podkreśla priorytety polityczne polegające na uznaniu tych programów za podstawę rozwoju strategii UE na rzecz młodzieży, szczególnie jeżeli chodzi o następne programy wieloletnie;
18. uważa, że należy jeszcze bardziej nasilić starania o wspieranie mobilności młodych ludzi w Europie i że w programach mobilności należy w wystarczającym stopniu umożliwić wymianę młodzieży poza formalnym systemem edukacji i poświęcać jej odpowiednio dużo uwagi;
19. wzywa Komisję, by w nowych programach mobilności zwróciła szczególną uwagę na mobilność młodych pracowników, i wnosi w tym celu o rozszerzenie na młodych pracowników specjalnego systemu wizowego obejmującego obecnie studentów;
20. zwraca uwagę na konieczność włączenia mediów w popularyzację programów na rzecz młodzieży;

21. przyznaje, że poprawa warunków życia młodzieży jest zadaniem przekrojowym, które należy uwzględnić we wszystkich obszarach polityki; zachęca instytucje europejskie i państwa członkowskie do poparcia idei utworzenia we wszystkich ministerstwach i resortach działu do spraw młodzieży, który pomoże wzmocnić opracowywanie odpowiedniej polityki wobec młodzieży; wzywa również Komisję, by w swoich dyrekcjach generalnych mianowała pełnomocników ds. młodzieży i umożliwiła im dalsze kształcenie; uważa, że takie działanie miałyby na celu ocenę dokumentacji Komisji z perspektywy założeń strategii politycznych na rzecz młodzieży; z wyraźnym zadowoleniem przyjmuje zatem podejście międzysektorowe jako niezbędny czynnik służący osiągnięciu maksymalnego poziomu skuteczności; uważa, że uwzględnienie problematyki młodzieżowej w głównym nurcie polityki w każdym obszarze jest kluczem do sukcesu strategii na rzecz młodzieży;
22. podkreśla potrzebę instytucjonalizacji sprawiedliwości międzypokoleniowej na szczeblu europejskim i przyjęcia tej zasady przez państwa członkowskie w celu sprawiedliwego regulowania stosunków międzypokoleniowych;

Obszary działania

23. zdecydowanie podkreśla, że światowy kryzys gospodarczy silnie oddziałuje na młodych ludzi, w związku z czym powinien również poważnie wpływać na priorytety w poszczególnych obszarach działania; uważa, że należy to uczynić poprzez określenie szeregu środków wspierających strategię wyjścia z kryzysu w obszarze społecznym oraz że szczególną uwagę należy zwrócić na zmianę systemów osłonowych środków socjalnych i ubezpieczeń społecznych;

Ogólne zasady mające zastosowanie do każdego obszaru działania

24. podkreśla znaczenie wyeliminowania wszelkiego rodzaju dyskryminacji wśród młodych ludzi, w tym dyskryminacji ze względu na płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, wyznanie, niepełnosprawność, wiek czy orientację seksualną;
25. podkreśla znaczenie uznania młodych ludzi za grupę priorytetową w ramach społecznej wizji Unii Europejskiej;
26. zdecydowanie podkreśla konieczność zapewnienia młodym ludziom niepełnosprawnym skutecznej, dostosowanej pomocy oraz rzeczywiście równych szans pod względem fizycznej, sensorycznej i kognitywnej dostępności kształcenia, zatrudnienia, kultury, sposobów spędzania czasu wolnego, sportu, działalności społecznej oraz zaangażowania w sprawy publiczne i obywatelskie;
27. apeluje o ustanowienie środków zapewniających poszanowanie różnorodności i skuteczną integrację młodzieży i dzieci;
28. wzywa państwa członkowskie do określenia międzysektorowych połączeń pomiędzy strategiami politycznymi na rzecz młodzieży a strategiami politycznymi na rzecz kształcenia, szkoleń, zatrudnienia, kultury itp.;
29. podkreśla potrzebę ścisłego powiązania strategii politycznych na rzecz młodzieży ze strategiami politycznymi na rzecz dzieci;

Kształcenie i szkolenie

30. zachęca państwa członkowskie do zintensyfikowania współdziałania poszczególnych części trójkąta wiedzy (kształcenie, badania, innowacje), stanowiącego kluczowy czynnik wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; zdecydowanie zaleca promowanie wspólnych kryteriów szerszego wzajemnego uznawania kształcenia nieformalnego i szkolenia zawodowego, np. poprzez przyspieszenie przyjęcia systemu EQF na rzecz uznawania kwalifikacji, przejrzystości i walidacji umiejętności;
31. wzywa państwa członkowskie do podejmowania większej ilości inicjatyw pomagających inwestować w te umiejętności, które są wymagane na rynku pracy, i zachęca je do uwzględnienia wymagań rynku pracy w programach nauczania, do przyjęcia przepisów dotyczących krótkich szkoleń zawodowych (w obszarach, w których są one potrzebne) oraz do wykorzystania, w miarę możliwości, walidacji umiejętności oraz uznawania kwalifikacji;
32. zwraca uwagę na problem porzucania nauki oraz konieczność podjęcia środków mających na celu zagwarantowanie zakończenia obowiązkowego okresu nauki przez jak największy odsetek młodych ludzi;
33. zdecydowanie zachęca państwa członkowskie, w kontekście zwiększenia dotacji finansowych, do propagowania mobilności wszystkich młodych ludzi w dziedzinie uczenia się i szkolenia, co stanowi kluczowy czynnik zdobywania wykształcenia i doświadczenia zawodowego; podkreśla znaczenie mobilności młodych ludzi również w regionach sąsiadujących z UE poprzez zagwarantowanie szerokiego udziału w europejskich programach na rzecz młodzieży;
34. wzywa państwa członkowskie do dołożenia wszelkich starań, by zrealizować cele strategiczne oraz osiągnąć wyznaczniki określone w ramach strategicznych europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”), szczególnie jeżeli chodzi o osoby osiągające słabe wyniki w zakresie podstawowych umiejętności, osoby przedwcześnie porzucające naukę oraz wczesne kształcenie dzieci;
35. wzywa państwa członkowskie do tworzenia odpowiednich możliwości pozwalających osobom, które porzuciły system kształcenia, ponownie podjąć naukę, oraz do tworzenia odpowiednich pomostów dających osobom z wykształceniem zawodowym dostęp do wyższych szczebli edukacji oraz apeluje do nich o oferowanie programów ukierunkowanych na młodych ludzi, którzy mają problemy lub przedwcześnie porzucili szkołę z uwagi na niesprzyjające okoliczności lub niewłaściwie dokonany wybór;
36. podkreśla znaczenie umożliwienia młodym ludziom dostępu do poradnictwa i doradztwa zawodowego po zakończeniu kształcenia i przed wejściem na rynek pracy;
37. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, że dzieci i młodzież – niezależnie od statusu prawnego ich rodzin – mają prawo do edukacji państwowej, co przy należyтым poszanowaniu ich własnej kultury i języka pomoże im opanować w koniecznym stopniu język przyjmującego państwa członkowskiego oraz zaznajomić się z jego kulturą, co stanowi narzędzie integracji;
38. wzywa państwa członkowskie, aby zadbały o równy dostęp do kształcenia dla młodych ludzi, niezależnie od ich pochodzenia społecznego i sytuacji materialnej, oraz aby

zapewniły równy dostęp do edukacji dla młodych ludzi znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, pochodzących z rodzin o niskich dochodach;

39. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia konwencji ONZ w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz do urzeczywistnienia kształcenia integracyjnego, zarówno jeżeli chodzi o kształcenie formalne, jak i nieformalne;
40. podkreśla znaczenie nowego, skutecznego i ciągłego systemu kształcenia nauczycieli, dzięki któremu będzie można pomóc młodym ludziom lepiej radzić sobie z wyzwaniami naszego szybko zmieniającego się społeczeństwa;
41. podkreśla znaczenie propagowania umiejętności korzystania z mediów;
42. przypomina, że wykształcenie ma zasadnicze znaczenie dla pozytywnego rozwoju postawy osobistej;

Zatrudnienie i przedsiębiorczość

43. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu rosnącej liczby bezrobotnych, niewystarczająco zatrudnionych i znajdujących się w trudnej sytuacji młodych ludzi, zwłaszcza w obecnym kryzysie gospodarczym; zdecydowanie popiera skierowane do Rady Europejskiej wezwanie do ujęcia perspektywy związanej z młodzieżą w strategii lizbońskiej na okres po roku 2010 i w strategii UE 2020 oraz do kontynuacji inicjatyw zgodnych z ogólnymi celami Europejskiego Paktu na rzecz Młodzieży; zdecydowanie wspiera propozycję opracowania odpowiednich środków skierowanych do młodych ludzi w programach naprawy opracowanych w ramach planów dotyczących kryzysu gospodarczego i finansowego;
44. podkreśla zasadniczą potrzebę zrealizowania celów europejskiej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz wyraża przekonanie, że odnowiona strategia UE 2020 powinna umożliwić UE pełne wyjście z kryzysu poprzez szybsze przejście do innowacyjnej gospodarki, pozwalającej na tworzenie miejsc pracy; w tym kontekście wzywa do większego uwzględnienia młodych ludzi w odnowionej strategii;
45. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań mających na celu zwalczanie niestabilności i złych warunków pracy, z jakimi mają do czynienia młodzi ludzie na rynku pracy, oraz do aktywnego wspierania godzenia życia zawodowego z życiem osobistym i rodzinnym;
46. zachęca państwa członkowskie do uwzględniania wymiaru międzypokoleniowego w polityce zachęcania do podejmowania pracy;
47. wzywa państwa członkowskie do ułatwienia dostępu młodych ludzi do wszelkiego rodzaju zatrudnienia w dobrych warunkach pracy, aby uniknąć rozbieżności między umiejętnościami a pracą, co jest marnowaniem talentu; w związku z tym zaleca podnieść jakość stażów i zwiększyć prawa stażystów oraz zadbać o to, aby większość programów stażów dawała młodym ludziom kwalifikacje i prowadziła do znalezienia płatnej pracy;
48. wzywa również państwa członkowskie do zaoferowania większych możliwości zatrudnienia, wdrożenia polityki ochrony socjalnej dla młodych ludzi znajdujących się w niekorzystnym położeniu, zapewnienia jednakowych szans młodym ludziom z peryferii

i z ośrodków miejskich oraz do szczególnego wspierania młodych matek;

49. przypomina o ryzyku drenażu mózgów i jego negatywnych skutkach dla krajów, z których pochodzi młodzież; wzywa państwa członkowskie do zbadania i opracowania strategii, mających na celu zatrzymanie młodych ludzi w krajach i regionach, w których występuje tendencja do imigracji, co przybiera różne formy, takie jak drenaż mózgów, brak wykwalifikowanych pracowników oraz niskopłatna, elastyczna, niewymagająca kwalifikacji i często sezonowa praca;
50. wzywa państwa członkowskie do eliminacji przypadków, w których stwierdza się rozbieżność ze względu na płeć w poziomie wynagrodzenia młodych mężczyzn i kobiet;
51. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia godnych praw pracowniczych i ubezpieczenia społecznego w epoce globalizacji poprzez poszukiwanie równowagi między elastycznością a bezpieczeństwem;
52. zwraca się do państw członkowskich o zagwarantowanie całkowitej przekazywalności praw socjalnych, żeby nie podważać ochrony socjalnej młodych ludzi przemieszczających się w związku z pracą zawodową;
53. podkreśla konieczność oferowania praktyk w przedsiębiorstwach i instytucjach, jeszcze w trakcie studiów, co może ułatwić późniejsze znalezienie pracy;
54. proponuje propagowanie ducha przedsiębiorczości wśród młodych ludzi poprzez lepszą komunikację na temat działalności gospodarczej, wspieranie rozwoju w tej dziedzinie struktur i sieci na szczeblu europejskim oraz zachęcanie młodych ludzi do pracy na własny rachunek i wykorzystywania takich instrumentów, jak mikrokredyt i mikrofinansowanie; podkreśla znaczenie uczenia się przez całe życie;
55. popiera konieczność istnienia synergii między szkolnictwem a światem pracy, a także zaawansowanych form łączności między uczelniami i przedsiębiorstwami;
56. zachęca państwa członkowskie do upowszechniania prywatnych inicjatyw na rzecz młodzieży, w tym także poprzez krajowe programy będące uzupełnieniem programów europejskich;
57. zwraca uwagę na konieczność opracowania polityki godzenia życia zawodowego z życiem prywatnym i zachęcającej młodych ludzi do zakładania rodziny; wskazuje też na konieczność zapewnienia młodym ludziom wystarczających dochodów dających im niezależność w podejmowaniu decyzji, także tych dotyczących zakładania rodziny;

Zdrowie, dobre samopoczucie i środowisko

58. podkreśla, że skutki zmian klimatu i środowiska oraz degradacja środowiska niekorzystnie wpływają na życie młodych ludzi, i wzywa do podjęcia zrównoważonych działań w tym zakresie;
59. zachęca państwa członkowskie do uwzględnienia w programach szkolnych odpowiednich form uwrażliwiania na zapobieganie ryzyku związanemu ze zdrowiem i środowiskiem naturalnym;
60. głęboko ubolewa nad faktem, że w ramach współpracy nie wspomina się o polityce

konsumenckiej; uważa, że niektóre problemy zdrowotne mogą mieć związek z produkcją niezdrowej żywności i wprowadzaniem jej do obrotu;

61. podkreśla konieczność uwzględnienia szczególnej podatności młodzieży i dzieci na zagrożenia przy opracowywaniu polityki konsumenckiej i polityki w zakresie środowiska naturalnego; podkreśla potrzebę zapewnienia wysokiego poziomu ochrony młodych konsumentów poprzez działania takie jak kampanie informacyjne i edukacyjne;
62. podkreśla znaczenie dalszej walki z używaniem narkotyków i ze szkodami powodowanymi przez alkohol i tytoń oraz z innymi rodzajami uzależnień, m.in. z hazardem, głównie poprzez zapobieganie i ponowne przystosowanie; wzywa państwa członkowskie do jak najskuteczniejszego wdrożenia antynarkotykowego planu działania UE oraz planu wspierania państw członkowskich w zwalczaniu negatywnych skutków alkoholu i innych form uzależnienia;
63. przypomina również, że dzieci i młodzi ludzie narażeni są na wiele scen przemocy w środkach przekazu; proponuje zbadać tę kwestię i podjąć wszelkie niezbędne środki, aby zapobiec wpływowi na ich zdrowie psychiczne;
64. zaleca wspieranie młodych ludzi w odwoływaniu się do nowych technologii poprzez politykę szkolenia w dziedzinie mediów i uwrażliwiania na niebezpieczeństwa związane z ich niekontrolowanym używaniem;
65. podkreśla rolę informowania młodych ludzi o kwestiach z zakresu edukacji seksualnej dla ochrony ich zdrowia;
66. zwraca szczególną uwagę na wciąż nieobniżający się poziom młodocianych ciąż i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do uwrażliwienia młodzieży na tę problematykę i dostarczenia jej niezbędnych informacji;
67. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia dzieciom i młodzieży imigranckiej, niezależnie od statusu prawnego ich rodzin, dostępu do podstawowej opieki zdrowotnej;
68. podkreśla rolę sportu jako zbioru działań promujących wśród młodych ludzi zdrowy styl życia i wspierających umiejętność współdziałania w zespole, uczciwe zasady gry i odpowiedzialność, a także rolę informowania młodych ludzi w walce z przemocą na stadionach; wzywa do opracowania specjalnych programów dla młodzieży niepełnosprawnej;
69. wzywa państwa członkowskie, aby zachęcając młodzież do uprawiania sportu, uwzględniły aspekt płci oraz wspierały mniej popularne dyscypliny sportu;
70. podkreśla znaczenie wspierania kampanii edukacyjnych dla młodzieży w celu zwalczania dopingu i promowania „czystego” sportu;

Uczestnictwo

71. podkreśla znaczenie zorganizowanego dialogu i zorganizowanej konsultacji z młodzieżą, które są obecnie w toku; zdecydowanie zachęca do promowania udziału młodych ludzi i organizacji młodzieżowych wszystkich szczebli (lokalnego, krajowego i międzynarodowego) w formułowaniu ogólnej polityki, a zwłaszcza polityki wobec

- młodzieży i nie tylko, w drodze trwałego zorganizowanego dialogu;
72. podkreśla znaczenie, jakie ma rozważenie metody konsultacji z młodzieżą, tak aby móc uwzględnić szeroki zakres punktów widzenia młodzieży; opowiada się za utworzeniem struktur, w ramach których wszystkie podmioty będą mogły współpracować i w takim samym stopniu wpływać na politykę i decyzje, oraz za udostępnieniem niezbędnych środków na utworzenie takich struktur;
 73. zachęca państwa członkowskie do zaangażowania organizacji młodzieżowych, również na poziomie lokalnym, w tworzenie strategii politycznych;
 74. podkreśla znaczenie reprezentatywnego przedstawicielstwa młodzieży w zorganizowanym dialogu i zaleca Komisji zasięganie opinii przedstawicieli krajowych rad młodzieży w sprawach priorytetowych dla młodych ludzi;
 75. zgadza się, że istnieje często poruszana potrzeba uznawania i wspierania organizacji młodzieżowych oraz że wnoszą one cenny wkład w nieformalne kształcenie; wzywa Komisję i Radę do zachęcania państw członkowskich do utworzenia i wspierania lokalnych parlamentów i rad młodzieżowych oraz do rozpoczęcia realizacji odpowiednich programów w tym zakresie;
 76. podkreśla konieczność angażowania coraz większej liczby młodych ludzi z różnych środowisk w celu zwiększenia reprezentatywności; opowiada się za zachęcaniem do uczestnictwa od najmłodszych lat; w związku z tym zachęca do refleksji nad zacieśnieniem więzi między szkołami, organizacjami młodzieżowymi i innymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i gorąco zaleca, aby szerzej uznawać nieformalne kształcenie;
 77. proponuje utworzyć systemy nagród dla młodzieży aktywnie uczestniczącej w życiu społecznym, których głównym celem będzie wprowadzenie kultury praw i obowiązków;
 78. podkreśla, że należy dokonać szczególnych wysiłków, aby zachęcić młodzież mieszkającą na obszarach peryferyjnych i wiejskich oraz w ubogich dzielnicach do aktywnego uczestnictwa w działaniach europejskich; w związku z tym wyraża żal, że ramy współpracy nie proponują żadnych szczególnych działań służących lepszemu zaznajomieniu młodych ludzi z programami UE, a w szczególności młodych ludzi mieszkających w regionach oddalonych oraz nienależących do organizacji politycznych, społecznych ani pozarządowych; zwraca się do Komisji o konkretne zaangażowanie w tym kierunku;
 79. podkreśla konieczność zintensyfikowania działań, mających na celu sprawne prowadzenie wzajemnej wymiany opinii i informacji w ramach współpracy trójstronnej pomiędzy nauką, biznesem i polityką na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim;

Kreatywność i kultura

80. wzywa państwa członkowskie do sprzyjania udostępnianiu nowych technologii w celu pobudzenia kreatywności młodych ludzi i ich zdolności innowacyjnych oraz wywołania zainteresowania kulturą, sztuką i nauką;

81. wyraża zdziwienie brakiem w komunikacie Komisji jakiegokolwiek wyraźnego odniesienia do wyzwań kulturowych; dodaje, że te ostatnie nie mogą zostać ograniczone do ducha przedsiębiorczości i do nowych technologii;
82. wyraża zadowolenie z uwzględnienia w rezolucji Rady roli działalności społeczno-kulturalnej, która jest uzupełnieniem roli systemów edukacji i rodziny i przyczynia się w decydujący sposób zwłaszcza do zwalczania dyskryminacji i nierówności i sprzyja dostępowi młodych ludzi do sposobów spędzania wolnego czasu, kultury i sportu;
83. podkreśla znaczenie wspierania kultury młodzieżowej i jej uznania podczas rozdzielania środków finansowych przez państwa członkowskie, co ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju kreatywności młodych ludzi;
84. z zadowoleniem przyjmuje propozycję zawartą w rezolucji Rady dotyczącą promowania specjalistycznych szkoleń dla młodych pracowników w zakresie kultury, nowych środków przekazu i kompetencji międzykulturowych;
85. proponuje włączyć perspektywę młodzieży do polityki, programów i działań w zakresie kultury i środków przekazu;
86. podkreśla, że należy zachęcać instytucje kulturalne (muzea, biblioteki, teatry itp.) do większego angażowania dzieci i młodzieży;
87. wzywa Komisję i Radę do opracowania europejskiej karty wstępu dającej młodym ludziom dostęp do instytucji kulturalnych w całej UE za bardzo niską opłatą;

Wolontariat

88. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o ustanowieniu roku 2011 Europejskim Rokiem Wolontariatu oraz środki określone w zaleceniu Rady w sprawie mobilności młodych wolontariuszy w Unii Europejskiej;
89. wyraża pogląd, że wolontariat młodzieżowy powinien uzyskać wsparcie także poprzez rozszerzenie programu Europejskiego Wolontariatu oraz pomoc młodym ludziom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji w podejmowaniu pracy ochotniczej;
90. uważa, że w zależności od wyników oceny działania przygotowawczego Amicus należy rozważyć kolejne działania tego rodzaju;
91. uważa, że działalność wolontariuszy nie powinna zastępować możliwości podjęcia płatnej działalności zawodowej, lecz stanowić wartość dodaną dla społeczeństwa;
92. wspiera wprowadzenie i wzajemne uznanie „europejskiego paszportu wolontariusza“, będącego uzupełnieniem istniejącego już „Youth Pass“, winien on być potwierdzeniem zaangażowania dzieci i młodzieży i stanowić potwierdzenie kwalifikacji dla potencjalnych pracodawców;

Włączenie społeczne

93. z zadowoleniem przyjmuje fakt ustanowienia roku 2010 Europejskim Rokiem Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym, zwłaszcza w kontekście kryzysu gospodarczego i finansowego, którego skutki są szczególnie odczuwalne wśród

młodzieży;

94. uważa, że w kontekście starzenia się społeczeństw sprawiedliwość międzypokoleniowa jest kluczowym wyzwaniem; wzywa państwa członkowskie do wzięcia pod uwagę interesu młodzieży i przyszłych pokoleń przy opracowywaniu polityki, szczególnie w czasach kryzysu gospodarczo-finansowego;
95. podkreśla również konieczność opracowania liczniejszych programów pomocowych dla grup zmarginalizowanych, takich jak młodzi imigranci i wszystkie osoby o specjalnych potrzebach (niepełnosprawni, młodzi ludzie powracający do społeczeństwa po odbyciu kary pozbawienia wolności, bezdomni, osoby znajdujące się w niepewnej sytuacji zatrudnienia itp.);
96. uznaje potrzebę większego uświadomienia niepełnosprawnej młodzieży i wzywa instytucje europejskie do podjęcia działań mających na celu zapewnienie w przyszłości pełnej integracji niepełnosprawnej młodzieży;
97. ponawia wnioski o równe traktowanie kobiet i mężczyzn od najmłodszych lat i we wszystkich dziedzinach życia; dlatego też ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje cel rezolucji Rady, którym jest poprawa opieki nad dziećmi i promowanie podziału obowiązków między rodzicami, aby pomóc w godzeniu życia zawodowego i prywatnego młodych kobiet i mężczyzn;
98. podkreśla konieczność uwrażliwienia dzieci i młodzieży na dyskryminację każdego rodzaju i w każdym obszarze oraz zachęca ich do odważnego sprzeciwiania się wszelkim formom ekstremizmów;
99. zaleca, żeby każde państwo członkowskie uznało za priorytet zapewnienie wszystkim młodym niepełnoletnim dostępu do ochrony socjalnej;
100. podkreśla znaczenie integracji cyfrowej do otoczenia cyfrowego; zachęca państwa członkowskie do rozwijania koncepcji w ramach kształcenia formalnego i nieformalnego w celu zagwarantowania dostępu do informacji, do edukacji i do kultury oraz polepszenia medialnych kompetencji młodych ludzi;

Młodzież i świat

101. zaleca przyznanie bezpośredniej pomocy na rzecz rozwoju z przeznaczeniem na działania służące młodym ludziom oraz na zwalczanie narkomanii i handlu narkotykami w krajach rozwijających się;
102. jest przychylny promowaniu działań leżących w interesie publicznym, stwarzających poczucie odpowiedzialności wśród młodzieży, takich jak wolontariat w dziedzinie zmian klimatu, rozwoju lub pomocy humanitarnej; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem możliwość uczestnictwa w działaniach humanitarnych UE, jakie daje młodzieży utworzenie Europejskiego Ochotniczego Korpusu Pomocy Humanitarnej, i zachęca państwa członkowskie do szerokiego informowania młodych ludzi o jego istnieniu;
103. zachęca Komisję do rozważenia możliwości nasilenia działań w ramach współpracy międzynarodowej dotyczących wolontariatu młodzieżowego;

104. zwraca się do państw członkowskich o rozwijanie wymiany i ustanawianie partnerstw miast z krajami trzecimi i organami lokalnymi w celu promowania dialogu międzykulturowego, a także zachęcania młodych ludzi do podejmowania wspólnych przedsięwzięć;

105. wzywa do ulepszenia i pełnego wdrożenia programu Erasmus Mundus;

o o

o

106. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.